

Ertuğrul Yaman, *Türk Dünyası Ortak Edebiyatı*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1998, VIII+240 s.

Türk milleti zengin bir edebiyatın mirasçısıdır. Ancak bizler bu edebî mirastan yeterince yararlanamamaktayız. Bunun değişik nedenleri vardır. En önemlisi, hâlen Türk milletinin mensuplarının birbirinden çok uzaklarda olması, ortak alfabelerinin olmayışı ve bunları tanıtıcı eserlerin azlığıdır. İşte bu ihtiyaca hizmet etmek amacıyla, Türkiye Diyanet Vakfı yayınlarından çıkan, Dr. Ertuğrul Yaman'ın hazırladığı bu kitabın kapağında, Ahmet Yesevî'nin, Yunus Emre'nin, Fuzulî'nin ve Mevlâna'nın resimleri bulunmaktadır. Eserde, içindekiler ve söz başı bölümlerinden sonra, Türkistan kadar geniş olan Türk edebiyatının ürünlerinden ve şahsiyetlerinden örnekler ortaya konmuştur.

Kitabın birinci bölümünde (s.1-5), *Yaratılış, Alp Er Tonga, Şu, Oğuz Kağan, Bozkurt, Ergenekon, Türeyiş ve Göç* destanları hakkında kısa bilgiler yer almıştır. Daha sonra Muharrem Ergin'in *Oğuz Kağan Destanı* adlı eserinden 13,16 ve 17. sayfalar örnek verilmiştir.

İkinci bölümde (s. 6-11), Türk dilinin bilinen ilk yazılı belgeleri olan Orhun Âbideleri hakkında kısa bilgi verilmiştir. Bu bölümde verilen bilgilere göre, bengü taşlar, dört ayrı yerde kümelenmiştir. Moğolistan, Yenisey, Talas ve Kazakistan. Köktürk çağına ait belli başlı bengü taşların isimleri verildikten sonra, Tonyukuk, Köl Tigin ve Bilge Kağan bengü taşları kısaca tanıtılmıştır. Bu taşların bazıları, neredeyse on asır karanlıkta kaldıktan sonra 1721'de İsveçli subay Johann Philipp Tabbert ve Alman araştırmacı Messerschmidt'in tesadüfî denebilecek gezileri sonucunda bulunur. Söz konusu taşların dilini ise, Danimarkalı bilim adamı Vilhelm Thomsen çözer. Türkiye'de Necib Asım, Hüseyin Nâmık Orkun, Muharrem Ergin ve Talât Tekin bu sahada çalışmalar yapmıştır. Bölümün sonunda, Köl Tigin Abidesi'nden bir bölüm Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek olarak verilmiştir.

Üçüncü bölümde (s. 12-15), Uygur edebiyatı üzerinde durulmuştur. Böğü Han'ın Mani dinini benimsemiş olması ve daha sonra da Budizm'in insanlar arasında yaygınlaşmasıyla bu dönem edebiyatı, Manici edebiyat ve Burkancı edebiyat diye ikiye ayrılmıştır. Maniheist Uygurların meydana getirdiği Manici edebiyatın en büyük temsilcisi, Türk edebiyatında şairi bilinen ilk şiirlerin sahibi "Aprınçur Tigin" zikredildikten sonra, bu döneme ait "İrk Bitig" adlı fal kitabının olduğu da belirtilmiştir. Ayrıca bu muhite ait başka eserler de vardır denilerek geçilmiştir. Bu kısımda "Huastuanıft", "İki Yıldız Nom" gibi başka eserlerin adları da verilebilirdi. Budist Uygurların meydana getirdiği edebiyat da Çatikler, Sudurlar ve diğerleri diye sınıflandırılmış ve bu sahaya giren eserler de verilmiştir: *Altın Yaruk, Sekiz Yükme, Kuansı İm Pusar, Prens Kalyanamkara ve Papamkara Hikâyesi* ve *Maytrisimit*. Bu bölümde ayrıca Türkiye'de Uygur sahası üzerinde çalışma yapanların isimleri de verilmiştir: Şinasi Tekin, Ahmet Cafe-roğlu, Reşit Rahmeti Arat, Ahmet Bican Ercilasun, Semih Tezcan, Osman Fikri Sertkaya ve Sema Barutçu. Bu isimlerin yanında yaptıkları çalışmalar da verilse "Acaba daha doyurucu olur muydu?" diye düşünüyorum. Bölümün sonunda, Eski Uygur şiirinden "Tan Tanrı İlâhîsi" Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek verilmiştir.

Dördüncü bölümde (s. 16-18), büyük Bulgar şairi Mikail Baştu (835-900)'nun *Şan Kızı Destanı* adlı eseri yer almaktadır. Birkaç çeviri dışında, şimdiye kadar ilim âleminde Arap harfli ilk eser *Kutadgu Bilig* olarak bilinmekteydi. *Şan Kızı Destanı*, bu tarihi daha da gerilere götürmüştür. 865'te yazılmaya başlanan eser, 882'de bitirilmiş ve Bulgar hükümdarı Bat-Ugor'a ithaf edilmiştir. Böylece, Arap harflerine dayalı Bulgar alfabesiyle Türkçe bir destan meydana getirilmiştir. Eser Kültür Bakanlığı tarafından da yayımlanmıştır. Bölümün sonunda, bu eserden "Tanrı Alpleri Nasıl Yaratmış" adlı şiir örnek verilmiştir.

Beşinci bölümde (s. 19-26), Türk destanları arasında özel bir yeri olan, içinde Kırgız Türklerinin tarihi, örf-âdetleri, kültürü, düşünceleri ve günlük hayatlarıyla ilgili bilgiler bulunan *Manas Destanı* üzerinde durulmuştur. Manas üç bölümden oluşmaktadır. "Manas", "Semetey" ve "Seytek". Bu bölümde geçen

olaylar özet olarak verildikten sonra, *Manas Destanı*'ndan bir bölüm Türkiye Türkçesi karşılığıyla birlikte örnek olarak verilmiştir.

Altıncı bölümde (s. 27-30), Yusuf Has Hacib ve *Kutadgu Bilig* hakkında bilgi verilmiştir. 6645 beyitlik bu muazzam eserde, her biri bir kavramı temsil eden dört kişinin karşılıklı konuşmaları yer almaktadır. *Kutadgu Bilig*'in önemi, vezni ve yazmaları belirtildikten sonra, Hz. Peygamberi öven, “Yalavaç aleyhi's-selam öğdisin aydur” diye başlayan bir bölüm, Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek olarak verilmiştir.

Yedinci bölümde (s. 31-35), Kaşgarlı Mahmut ve Türk dilinin ilk sözlüğü olan muhteşem eseri *Divanü Lûgati't-Türk* hakkında bilgi verilmiştir. Daha sonra bu eserden “Aşk” adlı bir şiir, Türkiye Türkçesi karşılığıyla birlikte örnek gösterilmiştir.

Sekizinci bölümde (s. 36-39), büyük mutasavvıf Ahmed Yesevî ve hikmetleri hakkında bilgi verildikten sonra, “Divan-ı Hikmet”ten bir Hikmet, Türkiye Türkçesi karşılığıyla birlikte örnek gösterilmiştir.

Dokuzuncu bölümde (s. 40-44), Oğuz Türklerine ait hikâyelerden oluşmuş, Türk milletinin öz benliğini yansıtan, Türk dil ve kültürü bakımından büyük önem taşıyan, destanî bir özelliğe sahip olan Dede Korkut hakkında bilgi verildikten sonra, Muharrem Ergin'in *Dede Korkut Kitabı*'ndan bir bölüm örnek olarak verilmiştir.

Onuncu bölümde (s. 45-47), Azerbaycan Türklerinin büyük şairi Genceli Nizâmî (1141-1209) hakkında bilgi verilmiştir. Verilen bilgilere göre, Nizâmî'nin Türk edebiyatı bakımından en önemli yönü, ilk defa “hamse” oluşturan şair olmasıdır. Eserlerini Farsça yazan, beş ayrı konuda beş ayrı kitap yazarak hamse sahibi olan şair, kendinden sonra gelen Nevaî, Dehlevî, Rumî ve Fuzulî gibi büyük sanatçıları da etkilemiştir. Nizâmî'nin eserlerinin isimleri verildikten sonra, *Yeddi Gözel*'den “Yaradanın Adı İle” adlı bir şiir örnek olarak gösterilmiştir.

On birinci bölümde (s. 48-50), Türk dünyasının en büyük mizah ustası Nasreddin Hoca üzerinde durulmuştur. Hayatı ve fıkraları hakkında bilgi verildikten sonra, Şükrü Kurgun'un hazırladığı Nasreddin Hoca adlı eserden örnek fıkralar sunulmuştur.

On ikinci bölümde (s. 51-55), dünya tarihinin en büyük düşünür ve şairleri arasında yer alan Mevlâna Celâleddin Rûmî (1207-1273)'nin hayatı ve eserleri hakkında bilgi verilmiştir. Daha sonra ise, Mevlâna'dan örnek şiirler sunulmuştur.

On üçüncü bölümde (s. 56-59), Türk dilini, Anadolu'da halk söyleyişine yakın, etkili ve usta bir biçimde kullanmayı başaran; Allah'a, insanoğluna karşı duyulan samimi sevgi ve hoşgörüyü en güzel, en canlı, en heyecanlı bir üslûpla terennüm eden büyük şair Yunus Emre (1240-1320)'nin hayatı, Türk edebiyatındaki yeri, eserleri hakkında kısa bilgi verilmiştir. Bölümün sonunda ise, *Yunus Emre Divanı*'ndan iki adet şiir örnek olarak sunulmuştur.

On dördüncü bölümde (s. 60-63), mevlid şairi olarak bilinen Süleyman Çelebi (?-1422)'nin hayatı, *Vesiletü'n-necât* adlı eseri, bu eserin yazılış nedeni ve hangi bölümlerden oluştuğu hakkında kısa bilgiler verilmiştir. Sonunda *Vesiletü'n-necât*'tan "Peygamberin Doğumu" adlı bölümün on sekiz beyitlik kısmı örnek verilmiştir.

On beşinci bölümde (s. 64-68), Özbek, Kazak, Karakalpak ve Tatar Türkleri arasında değişik varyantları bulunan *Alpamış Destanı* üzerinde durulmuştur. Bu kahramanlık destanının diğer destanlardan farkı, insanların iç dünyalarına, psikolojilerine yer verilmiş olmasıdır. Destanın içeriği kısaca anlatıldıktan sonra, Özbek varyantından bir bölüm, Türkiye Türkçesi karşılığı ile beraber örnek olarak verilmiştir.

On altıncı bölümde (s. 69-75), Şarkın klâsik edebiyatını iyice öğrenmiş; Türk edebiyatını, denizin dibindeki incilere benzettiği ana dilinin güzellikleriyle zirveye çıkarmış olan Alî Şîr Nevâyî (1441-1501) üzerinde durulmuştur. Hayatı hakkında kısa bilgi verildikten sonra, *Muhakemetü'l-lügateyn* adlı eserinin öne-

mi vurgulanmıştır. İlk Türkçe “hamse”yi yazan Nevâyî’nin yirmi sekiz adet eseri kronolojik bir şekilde sıralandıktan sonra, *Bedâyi’ül-Vasat*’tan yedi beyit; *Muhakemetü’l-lügateyn*’den de kısa bir bölüm, Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek verilmiştir.

On yedinci bölümde (s. 76-81), Türk tarihinde pek çok örneğine rastladığımız hükümdar şair ve yazarlardan birisi olan Zahiriddin Muhammed Babür (1483-1530)’ün kısa hayatı, devlet adamlığı, şairliği ve tarihçiliği vurgulanmıştır. Eserlerinin isimleri sıralandıktan sonra, *Babür Divanı*’ndan yedi beyitlik bir şiir ve *Babürnâme*’den kısa bir bölüm, Türkiye Türkçesi karşılıklarıyla örnek verilmiştir.

On sekizinci bölümde (s. 82-85), büyük devlet adamı, şair ve sanatkâr Şah İsmail Hatâyî (1486-1524)’nin kısa bir hayatı, şiirleri ve eserleri üzerinde durulmuştur. Hatâyî’nin *Dehnâme* adlı mesnevîsi epik şiir tarlimiz açısından oldukça önemlidir. Bölümün sonunda, *Dehnâme Mesnevîsi*’nden “Baharriye” adlı şiiri, Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek gösterilmiştir.

On dokuzuncu bölümde (s. 86-90), Türk şiirinin zirve şiirlerinden birisi olan Fuzûlî (1494-1556)’nin hayatı, edebî kişiliği ve eserleri üzerinde durulmuştur. Bölümün sonunda, Hz. Peygamber’i öven “Su Kasidesi”nden on yedi beyitlik bir bölüm örnek olarak alınmıştır.

Yirminci bölümde (s. 91-93), Türk dünyasında meşhur olmuş bir destan kahramanı olan Köroğlu ve *Köroğlu Destanı* üzerinde durulmuştur. On altıncı yüzyılda Anadolu’nun doğusunda şöhret kazanmış gür sesli bir şair olan Köroğlu ile, asıl adı Ruşen Ali olup Köroğlu diye şöhret kazanan destan kahramanı Köroğlu’nun aynı kişiler olmadığı vurgulanmıştır. Sonunda ise, “Çamlıbel” adlı şiiri örnek verilmiştir.

Yirmi birinci bölümde (s. 94-98), Ebulgazi Bahadır Han (1603-1663)’ın hayatı ile iki önemli eseri *Şecere-i Terakime* ve *Şecere-i Türkî* üzerinde durulmuştur. Daha sonra, *Şecere-i Terakime*’den Nuh Peygamber’in bahsinin geçtiği bir bölüm, Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek verilmiştir.

Yirmi ikinci bölümde (s. 99-102), Karacaoğlan üzerinde durulmuştur. On yedinci asırda, Toroslar ve Çukurova civarında yaşadığı vurgulanmıştır. Karacaoğlan'ın şiirlerine ve şiirlerinde bulunan özelliklere değinildikten sonra, iki adet şiiri örnek gösterilmiştir.

Yirmi üçüncü bölüm (s. 103-108), kendisini “Seyyah-ı âlem ve nedim-i benî âdem evliya-yı bî riya” diye tanımlayan Evliya Çelebi'ye (1611-1682) ayrılmıştır. Ünlü seyyahın kısaca hayatı hakkında bilgi verildikten sonra, Evliya Çelebi'nin gördüğü rüya sonucu seyyah olması, gezdiği yerleri yazmış olmasının önemi vurgulanmıştır. Daha sonra *Seyahatnâme*'den “Osmanlı Devletinin Ortaya Çıkışı” başlığını taşıyan bir bölüm örnek verilmiştir.

Yirmi dördüncü bölüm (s. 109-112), Türkmenlerin büyük şairi Mahtumkulu'ya (1733-1798) ayrılmıştır. Mahtumkulu'nun kısaca hayatı ve şiirleri üzerinde çalışanlar hakkında bilgi verildikten sonra, *Mahtumkulu Divanı*'ndan “Bu İş” adlı şiiri örnek gösterilmiştir.

Yirmi beşinci bölümde (s. 113-120), Modern Azerbaycan edebiyatının kurucusu, Türk dünyasının ilk dram yazarı, alfabe ıslahatçısı, şair ve eleştirmen Mirza Fethali Ahundzâde (1812-1878) üzerinde durulmuştur. Kısaca hayatı, edebî kişiliği ve eserleri hakkında bilgi verildikten sonra, *Sergüzeşt-i Merd-i Hesis*'ten bir bölüm örnek olarak alınmıştır.

Yirmi altıncı bölüm (s. 121-124), Kazak Türklerinin on dokuzuncu yüzyıldaki en ünlü şairi, Kazak yazılı edebiyatının ilk temsilcisi Abay Kunanbayulu (1845-1904)'ya ayrılmıştır. Yüz ellinci doğum yılı (1995), UNESCO tarafından “Abay Yılı” kabul edilen bu ünlü şairin kısaca hayatı ve edebî kişiliği anlatıldıktan sonra, bu şiiri Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek olarak sunulmuştur.

Yirmi yedinci bölümde (s. 125-129) ise, ünlü Türk düşünürü, Türk lehçelerinin birleştirilmesi ve ortak Türk edebî dilinin oluşturulması üzerinde duran, “dilde, fikirde, işte birlik” ilkesiyle *Tercüman*'ı çıkaran ve kısa sürede Türk dünyası üzerinde etkili olan Gaspıralı İsmail (1851-1914) üzerinde durulmuştur. Kısa-

ca hayatı, hizmetleri ve eserleri anlatıldıktan sonra, M. Emin Yurdakul'un *Türkçe Şiirler* adlı kitabına teşekkür için şaire yazdığı mektuptan bir bölüm örnek olarak verilmiştir.

Yirmi sekizinci bölümde (s. 130-134), Azerbaycan ve bütün Şark edebiyatında, yeni mizahî şiirin, satirik akımın kurucusu olan Sâbir (1862-1911) yer almıştır. Hayatı ve yaptığı hizmetler anlatıldıktan sonra, bir hayli çok olan eserleri sıralanmıştır. Sonunda ise, *Hophopnâme* adlı eserinden "Ne İşim Var?" şiiri, Türkiye Türkçesi karşılığı ile beraber örnek olarak sunulmuştur.

Yirmi dokuzuncu bölümde (s. 135-140), millî şairimiz Mehmet Âkif Ersoy (1873-1936)'un hayatı, edebî kişiliği ve eserleri üzerinde durulmuştur. Daha sonra şiirlerini topladığı *Safahat*'tan "Çanakkale Şehitlerine" adlı şiiri örnek verilmiştir.

Otuzuncu bölümde (s. 141-145), Türkiye'de toplumsal konulara ilk defa sistematik bir şekilde yaklaşarak Türkçülük düşüncesini ilkelere bağlayan Ziya Gökalp (1876-1954) ele alınmıştır. Kısaca hayatı ve eserleri anlatıldıktan sonra, *Türkçülüğün Esasları*'ndan, "Türkçülük Nedir?" başlıklı yazı örnek verilmiştir.

Otuz birinci bölüm (s. 146-152), devlet idaresinde Türkçülük prensibine göre hareket edilmesi gerektiği fikrini dile getiren, dünya Türklüğünü birleştirmek, tanıtmak, yükseltmek için uğraşan ve Türkçülüğe ilk defa siyasî bir boyut kazandıran Yusuf Akçura (1879-1935)'ya ayrılmıştır. Kısaca hayatı anlatıldıktan sonra, on beş adet eseri sırasıyla verilmiştir. Sonunda *Üç Tarz-ı Siyaset*'ten bir bölüm örnek verilmiştir.

Otuz ikinci bölümde (s. 153-159), "küçük hikâye" türünün Türk edebiyatında tutunup yaygınlaşmasını sağlayan, Türk hikâyeciliğinin en önemli temsilcilerinden biri olan Ömer Seyfeddin (1884-1920) üzerinde durulmuştur. Hayatı, edebî kişiliği ve eserleri hakkında bilgi verildikten sonra, *Tuhaf Bir Zulüm* adlı eserinden bir bölüm örnek olarak verilmiştir.

Otuz üçüncü bölüm (s. 160-165), hem doğu kültürünü hem de batı kültürünü çok iyi bilen ve onu şahsında birleştiren büyük şair Yahya Kemal (1884-1958)'e ayrılmıştır. Hayatı, edebî şahsiyeti ve eserleri hakkında bilgi verildikten sonra, *Kendi Gök Kubbemiz*'den "Süleymaniye'de Bayram Sabahı" ve "Akıncı" şiirleri örnek verilmiştir.

Otuz dördüncü bölümde (s. 166-170), Özbek Türklerinin önde gelen şahsiyetlerinden birisi olan Abdurauf Fitrat (1886-1938) ele alınmıştır. Fitrat'ın kısaca hayatı ve eserleri üzerinde durulduktan sonra, "Biz Az Kül" ve "Aççıġlanma Degen Eding" adlı şiirleri Türkiye Türkçesi karşılığıyla birlikte örnek olarak verilmiştir.

Otuz beşinci bölümde (s. 171-177), Cumhuriyet devri Türk edebiyatının önemli yazarlarından birisi olan Reşat Nuri Güntekin (1889-1956)'in kısaca hayatı ve eserleri anlatılmıştır. Sonunda *Leyla ile Mecnun* adlı eserden bir bölüm örnek verilmiştir.

Otuz altıncı bölümde (s. 178-184), Kazak Türklerinin millî şairi Maġjan Cumabayulı (1893-1938)'nin hayatı, edebî şahsiyeti ve eserleri hakkında bilgi verilmiştir. Sonunda, "Tolgan Ay" ve "Türkistan" adlı şiirler, Türkiye Türkçesi karşılığı da verilmek suretiyle örnek gösterilmiştir.

Otuz yedinci bölümde (s. 185-189), Türkmen edebiyatının önde gelen şair ve yazarlarından birisi olan Berdi Kerabayev (1894-1974)'in hayatı ve eserleri üzerinde durulduktan sonra, *Ayġıtlı Ādim* adlı eserden bir bölüm Türkiye Türkçesi karşılığı ile beraber örnek olarak verilmiştir.

Otuz sekizinci bölüm (s. 190-194), büyük Özbek şairi Abdulhamid Süleymanoġlu - Çolpan (1897-1938)'a ayrılmıştır. Kısaca hayatına ve eserlerine değinildikten sonra, "Men ve Başkalar", "Kozġalış" adlı şiirleri Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek olarak verilmiştir.

Otuz dokuzuncu bölümde (s. 195-197), Modern Özbek edebiyatının önde gelen isimlerinden birisi olan Musa Taşmuhammedoġlu Aybek (1905-1968) üye-

rinde durulmuştur. Hayatı, edebî şahsiyeti ve eserleri hakkında bilgi verildikten sonra, “Anemni Esleb” adlı şiiri Türkiye Türkçesi karşılığıyla beraber örnek gösterilmiştir.

Kırkinci bölümde (s. 198-200), yirminci yüzyıl Azerbaycan edebiyatının en önemli temsilcilerinden biri olan Samed Vurgun (1906-1956) ele alınmıştır. Hayatına ve eserlerine değinildikten sonra, “İstikbal Teranesi” adlı şiiri örnek olarak verilmiştir.

Kırk birinci bölüm (s. 201-204), Güney Azerbaycan’ın en büyük şairlerinden birisi olan Şehriyar (1906-1988)’a ayrılmıştır. Türk dünyasında meşhur olan “Heyder Baba’ya Selam” şiiri, şairinin hayatına ve eserlerine değinildikten sonra örnek olarak verilmiştir.

Kırk ikinci bölümde (s. 205-209), Kırmırlı romancı Cengiz Dağcı (1920)’nin hayatı ve eserleri üzerinde durulmuştur. Bölümün sonunda, *Korkunç Yıllar* adlı eserden bir bölüm örnek verilmiştir.

Kırk üçüncü bölümde (s. 210-214), Azerbaycan Devlet Üniversitesinde profesör olarak çalışan Bahtiyar Vahapzâde (1925)’nin hayatı, edebî şahsiyeti ve eserleri üzerinde durulmuştur. Sonunda “Ana Dili” adlı şiiri ile dramalarından “Prolog” adlı bölüm örnek olarak verilmiştir.

Kırk dördüncü bölümde (s. 125-219), yirminci asrın en meşhur yazarlarından birisi olan Cengiz Aytmatov (1928) ele alınmıştır. Kısaca hayatına ve edebî şahsiyetine değinildikten sonra, *Toprak Ana* adlı eserinden bir bölüm örnek olarak verilmiştir.

Kırk beşinci bölümde (s. 220-224), günümüz Özbek şiirinin en önemli temsilcilerinden biri olan Erkin Vahidov (1936) ele alınmıştır. Kısaca hayatı ve eserleri üzerinde durulduktan sonra, “Kemterlik Hakıda” ve “Vatan İstegi” adlı şiirleri Türkiye Türkçesi karşılıkları da verilip örnek olarak gösterilmiştir.

Kırk altıncı bölümde (s. 225-230), Kazak Türklerinin yaşayan âlim ve şairlerinden birisi olan Oljas Süleyman (1936) ele alınmıştır. Yazarlar Birliği başkanlığı ve milletvekilliği yapmış olan şairin kısaca hayatı ve eserleri hakkında bilgi verilmiş, daha sonra, *Az i Yu* adlı eserlerden bir bölüm örnek olarak verilmiştir.

Kırk yedinci ve son bölüm (s. 231-236) ise, son dönem Özbek şiirinin güçlü isimlerinden birisi olan Abdulla Aripov (1941)'a ayrılmıştır. Hâlen Özbekistan Yazarlar Birliği Başkanı olan şairin hayatı ve eserleri üzerinde durulduktan sonra, "Anecan" adlı şiiri örnek olarak verilmiştir.

Yaptığı bu çalışmayla Türk dünyasının şaheser ve şahsiyetlerinin tanıtımına büyük katkıda bulunmuş olan Dr. Ertuğrul Yaman'ı kutluyor, eserlerinin devamını diliyoruz.

AR. GÖR. SADULLAH KARAYANIK